

Igen érdekfeszítő kiállítást lehet megnézni a Haáz Rezső Múzeumban, az iskolakezdés után remélhetőleg néhány biológia- vagy történelemórát ott tartanak majd azok a tanárok, akik adnak az ilyesmire.

Szórakoztató is, érdekes is, ugyanakkor halálosan komoly – elég ha csak a karddal vagy más fegyverrel szétcsapott (és kiállított) koponyákra gondolunk, amiket láttunk. A Magyar Természettudományi Múzeum kiállításán annyi csont van, mint egy kisebb falusi temetőben. Nagyon érdemes megnézni, és legalább egy órát rá kell szánni, annyira vagány.

Nem vagyunk táposok vagy mégis?

„A háromszékiek rendkívül távol esnek a honfoglaló magyarok vezető, úgynevezett törökös rétegétől” – írja a bevezetőben, még a legelső teremben. Ezt tudtuk eddig is, csak persze nem a koponyaméret, testmagasság szempontjából, hanem a magyar nyelv kiejtésének szempontjából.

Ugyanakkor olyan tudományos mondatot is olvastunk, hogy „az udvarhelyiek és csíkiak embertani hasonlósági köre ettől alapvetően különbözik, mivel koponyájuk széles és rövid, ezért antropológiailag nagyon eltérnek a dunántúli alapnépességtől.” Néhány szöveggel odébb már az áll, hogy hasonlítanak az agyagfalvi, bögözi, gidófalvi, stb. koponyák a rábaköziekhez – ez azzal magyarázható, hogy annakidején, az Árpád-korban a székelyek előbb a nyugati határt védték, majd utána áttelepítették őket a keleti határ védelmére.

Még a legelső teremben megfigyelhetünk egy évszázadokkal ezelőtt elhunyt ember forgócsontját és megállapíthatjuk, hogy csípőficamban szenvedhetett, de más betegségek is jelen vannak a csontokon, pl. a régebbi oly „divatos” szifilisz, ami a csontok durva megvastagodását is eredményezte.

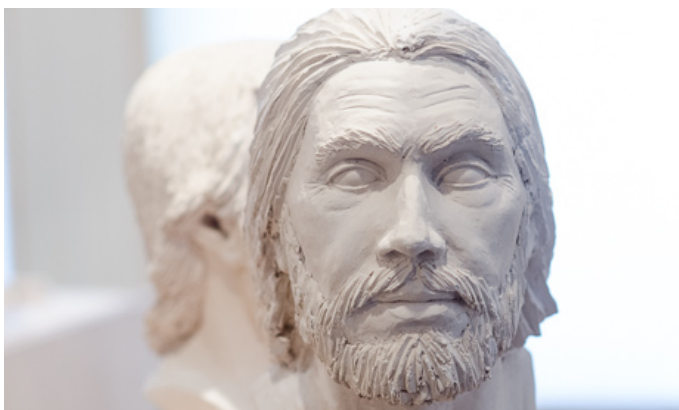
Puskagolyó a gerincben

A második teremben található egy teljes csontváz, igaz, hogy műanyagból, de mellé valódi csontok vannak elhelyezve. Itt olvashatjuk el a magyar antropológia, mint tudományág kialakulásának történetét, illetve az anatómiáról is írnak dióhéjban, igaz, a nagyon gyorsan és felületesen olvasók ezt esetleg autonómiának olvashatják, ami szintén nem baj.

Janus kopasz feje, Erasmus hosszú orra

A negyedik teremben szembe lehet nézni történelmünk nagyjait – nem mindenkivel, de akivel igen, azok valóban fontosak voltak. Tulajdonképpen az arc-rekonstrukciót mutatja be a kiállítás talán legérdekesebb része, közben filmen nézheted meg, **hogyan rekonstruálják a koponya alapján a több évszázada elhunyt ember arcát.**

Meg lehet nézni két Arpád-házi király, **Szent László** és **III. Béla** arcát, illetve **Dobó István** egri várkapitányét is, de itt van a Mátyás ellen összeesküvő

Janus Pannonius

kopasz feje, illetve a vékony orrú

Rotterdami Erasmus

is, akit manapság a róla elnevezett ösztöndíjról ismerhetnek a diákok.

Van két honfoglalás kori magyar férfiarc (elég félelmetesek lehettünk akkoriban, legalábbis ezek az arcok azt mutatják...), illetve két római nő fizimiskája is közelről látható, akárcsak **gróf**

Batthyány Erzsébet

arca.

Tanulságos, érdekes kiállítás, nem kell félni tőle kisebb gyerekeknek sem, mert a koponyáknál manapság sokkal borzalmasabb dolgokat lehet látni a televízióban és az interneten. Tessék nyugodtan megnézni a kiállítást, nem lesz semmi baj.